

M051 uelz
Tauronuk źródła

**MATERIAŁY
V MIĘDZYNARODOWEJ
NAUKOWI-PRAKTYCZNEJ
KONFERENCJI**

**«STRATEGICZNE PYTANIA
ŚWIATOWEJ NAUKI – 2010»**

07 - 15 lutego 2010 roku

Volume 5

Ekonomiczne nauki

Przemyśl
Nauka i studia
2010

Доц. Ціхановська В. М., Пасічник І. В.

Київський національний торговельно-економічний університет

Вінницький торговельно-економічний інститут, Україна

ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У сучасних умовах жорсткої конкуренції на міжнародному рівні за технологічне лідерство перевагу отримують ті країни, економіка яких все більше базується на інноваціях та пов'язаних з ними нових технологіях.

Сподівання на швидкий розвиток економіки, що панували в українському суспільстві в перші роки незалежності, базувалися, значним чином, на високому інноваційно-ресурсному потенціалі, який мала наша держава в складі СРСР. Україна тримала передові позиції на світовому рівні в галузях космічного ракетобудування, цивільної авіації, приладобудування та багатьох інших напрямів. На сьогоднішній день Україна представлена на світовій арені як третєйорядна країна з низьким життєвим рівнем громадян, яка не становить конкуренції провідним державам у жодній галузі і придатна лише на роль споживача низькосортного вжитку та постачальника напівоброблених товарів – чорних металів та деяких видів хімічної продукції.

Активний розвиток інноваційної діяльності можливий лише за активної державної підтримки. Наша держава і так завинила перед суспільством – з моменту набуття незалежності втрачено, як вважають авторитетні дослідники, понад 75 % свого економічного потенціалу, що майже в два рази більше ніж за роки Другої світової війни (40 %) [1].

За будь-яких часів держава була і є потужним механізмом досягнення загального розвитку суспільства. Державна політика розвинутих країн світу в інноваційно-інвестиційній сфері включає методи прямого й непрямого стимулювання. До прямих методів належать: бюджетне фінансування чи надання кредитів на пільгових умовах; безоплатна передача або надання на пільгових умовах державного майна та земельних ділянок для організації інноваційних підприємств; створення наукової та обслуговуючої інфраструктури в регіонах, де концентрується науково-дослідна діяльність; реалізація цільових програм, спрямованих на підвищення інноваційної активності бізнесу; державні замовлення, переважно у формі контрактів на проведення НДР, а потім знаходять широке застосування в економіці країни; створення науково-технічних зон зі спеціальним режимом інвестиційно-інноваційної діяльності. До непрямих відносяться: податкові пільги на інвестиції, що здійснюються в інноваційну сферу; різноманітні пільги для суб'єктів економічної діяльності, які спеціалізуються на науково-технічних напрямах.

Як і слідувало очікувати, зовнішній світ не докладає зусиль для нашого розвитку. Частіше навпаки – в співпраці з зарубіжними партнерами у науково-технічній сфері спостерігаються випадки нав'язування іноземними контрагентами несправедливих умов договорів на здійснення науково-технічних робіт, згідно яким при укладенні угоди українською стороною передаються права

власності не лише на інтелектуальну власність, що створена під час реалізації проекту, а й на всі попередні розробки. Держава не володіє в повному обсязі інформацією щодо ефективності міжнародної благодійної допомоги та її впливу на ситуацію в конкретних сферах життєдіяльності країни [2].

Інституціональний механізм забезпечення інноваційної діяльності є складною системою взаємопов'язаних структур, що займаються виробництвом і комерційним впровадженням наукових знань і технологій у межах національних кордонів, а також комплексу інститутів правового, фінансового та соціального характеру, що забезпечують інноваційні процеси, мають місце національне коріння, традиції, політичні та культурні особливості [3]. Провідним аспектом у даному відношенні є дослідження ефективності державного регулювання економікою, здатність уряду підтримувати кращі компанії, які уособлюють інвестиційну привабливість внутрішньої економіки, управляти ефективним розміщенням бізнесових структур та оптимальним використанням ресурсів.

З позиції визначення ролі держави у становленні інноваційної системи, інституціональний механізм забезпечення процесу створення та поширення інновацій має три обов'язкових складові: систему державної підтримки фундаментальних і прикладних досліджень; різноманітні форми та джерела фінансування; непряме стимулювання та підтримку досліджень, інноваційного підприємництва.

В Україні прийнятий закон України «Про інноваційну діяльність» (4 липня 2002 року), існує законодавча норма фінансування науки та інновацій, але вона з року в рік не виконується. Наша держава не дотримується норми бюджетного фінансування науково-технічних робіт, яка законодавчо визначена на рівні 1,7 % до ВВП. Витрати на науку складаються в бюджеті за залишковим принципом, причому виділяються не на конкретні цілі, а на утримання наукових установ, в основному – в межах фонду оплати праці. Наукові інститути не мають ні стимулу, ні можливості нарощувати наукові результати – вдається лише утримувати від розпаду спрацьовані колективи, і то не в усіх випадках.

Світовий досвід засвідчує, що державне регулювання інноваційних процесів не суперечить вимогам ринкової економіки, а спрямовує ринкову економіку в русло постійних структурних змін, які породжуються потребами ринку. В Україні необхідно терміново на державному рівні вирішити проблеми фінансування інноваційних процесів [4].

Література:

1. Ізюмська В. А. Державна підтримка розвитку інноваційних процесів на державному та регіональному рівнях // Економіка & держава. – 2007. – № 10. – С. 78.
2. Ізюмська В. А. Реалізація державної інноваційної політики в Україні // Економіка & держава. – 2007. – № 12. – С. 58.
3. Михайлівська О. Інноваційний прорив України: політичний міф чи реальна можливість у глобалізованому світі // Економіст. – 2008. – № 8. – С. 34.
4. Луцька Н. І. Регулювання інноваційної діяльності державою // Фондовий ринок. – 2007. – № 8. – С. 34.

SPIS

EKONOMICZNE NAUKI

ŁOGISTYKA

Павлова В.А., Гончар Л.А. Функціональні підсистеми комерційної логістики	3
Sharipkhanov S.D. Justification of Communication Logistics in Emergency Situations.....	6

EKONOMIKA ROLNICTWA

Агрес О.Г. Джерела формування та відтворення основних засобів сільськогосподарських підприємств	9
Гусак О.М. Організаційно-економічний механізм здійснення інноваційно-інвестиційних процесів в аграрній сфері економіки	12

REGIONALNA EKONOMIKA

Пакулін С.Л., Топчій О.О. Інтелектуальний потенціал і відродження промислового виробництва регіону	15
Райчева Е.К. Проблемы инновационного развития регионов	17
Жеглов С.Г., Коровцева М.Э., Печаткина М.А. Особенности инновационного развития промышленности региона (на примере Республики Мордовия)	20
Січко С.М. Туристично-рекреаційний комплекс Миколаївщини.....	23
Габдулина А.С. Региональные аспекты повышения конкурентоспособности экономики Казахстана	29
Леонт'єва Ю.Ю. Последовность разработки стратегий развития региональных туристических дестинаций.....	33

EKONOMICZNA TEORIA

Бронштак Г.К. Аналитический обзор исследований по теории экономических кластеров	35
Кемельбаева С.С. Некоторые аспекты отдачи от образования в Казахстане	44
Садыкова А.К. Роль межрегиональных связей в теории полосов роста для практической реализации региональной политики Казахстана	57

PAŃSTWOWA REGULACJA EKONOMIKI

Комариця Л.Л., Русул Л.В. Страхування в Україні в умовах глобальної економічної кризи.....	62
Згода А. Влияние денежно-кредитной политики на государственные процессы.....	65
Литвицька Н.Ю. Історія виникнення податків	70
Сорокоумова А.І. Модернізація податкової системи України	73
Беднарчук Ю.П. Як сформувати позитивний імідж сучасної України?	75
Пичугина Ю.В. Оценка проблем эффективного освоения транзитного потенциала Украины.....	80
Книжка Л.А., Свинаренко Т.И. Теневая экономика в Украине: причины и методы борьбы с ней	83
Арич М.І., Магаліс А.І., Якуб'як І.М. Бюджетний процес в Україні за період 2006-2009 років: погляд крізь призму економічного та політичного факторів	87
Ціхановська В.М., Пасічник І.В. Державна підтримка інноваційної діяльності.....	91
Булекбаев В.Е. Антикризисная стратегия реструктуризации строительного холдинга	93